

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția generală de soluționare a contestațiilor

DECIZIA nr. I 2007
privind soluționarea contestației depusa de
S.C. C S.R.L.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice asupra contestației formulată de **S.C. C S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere din 10.10.2006, încheiată de organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice - Activitatea de inspecție fiscală.

Contestația are ca obiect sume reprezentând taxa pe valoarea adăugată, majorări de întârziere aferente, impozit pe profit și majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, în raport de data întocmirii deciziei de impunere, respectiv 10.10.2006, și de data înregistrării contestației la Direcția generală a finanțelor publice, respectiv 31.10.2006.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și art. 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. C S.R.L. contestă decizia de impunere din 10.10.2006 emisă de organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice – Activitatea de inspecție fiscală, precizând următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

Prin contractul X/1998, astfel cum a fost completat si modificat de actele aditionale din 2001 si prin contractul Y/1998, astfel cum a fost modificat si completat prin actele aditionale din 2000 si 2001, SC C SRL a convenit cu SC H SA, sucursala, ca in calitate de executant sa realizeze prin preluarea in executie a lucrarilor de constructii montaj pentru un obiectiv de investitii cu termen limita de realizare 31.12.2001 si unul cu termen limita de realizare la data de 31.12.2001.

Aceste contracte au avut ca obiect constructia de locuinte la care se refera prevederile legale invocate de organele de inspectie fiscala, astfel ca orice alta interpretare este nelegala.

Pe cale de consecinta, taxa pe valoarea adaugata aplicabila societatii cu privire la activitatile derulate ca urmare a acestor contracte este zero avand in vedere si urmatoarele considerente:

Pe langa faptul ca textul de lege aplicabil, retinut in actele administrative atacate este de mai bine de patru ani abrogat prin art. 40 din Legea nr. 345/2002, in realitate situatia SC C SRL este cu totul alta decat cea constatata de organele de inspectie fiscala.

Astfel, SC C SRL a intocmit facturile fiscale catre SC H SA, in calitate de beneficiar, in baza art. 3 lit. d din contractele mentionate, incheiate cu respectarea dispozitiilor legale aplicabile.

In contractele anterior mentionate s-a prevazut ca valoarea lucrarilor este fara taxa pe valoarea adaugata, iar beneficiarul se obliga sa coordoneze executia lucrarilor si sa urmareasca indeplinirea conditiilor contractuale.

In cauza devin aplicabile dispozitiile art. 969 din Codul Civil, potrivit carora conventiile legal facute au putere de lege intre partile contractante.

Atata timp cat aceste contracte au fost duse la indeplinire de catre ambele parti si cata vreme nu au fost incalcate dispozitiile legii, SC C SRL nu poate fi obligata la indeplinirea unor formalitati, ce ar putea genera fie si obligatii fiscale, care ar excede atat dispozitiilor contractuale cat si dispozitiilor legale aplicabile, cu privire la obligatiile asumate de societate.

Din textul legal retinut de organele de inspectie fiscala, rezulta ca beneficiarul este obligat sa aduca la cunostinta organelor

fiscale, prestatorul desemnat sa factureze fara taxa pe valoarea adaugata.

SC C SRL nu are cunostinta de modul de indeplinire a acestor dispozitii, astfel ca nu i se poate imputa vreo incalcare a legii.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

Dispozitiile legale invocate de organele de inspectie fiscala, respectiv art. 2 alin. (3) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 si art. 3 alin. (4) din Legea nr. 345/2002, nu sunt aplicabile in speta intrucat scopul pentru care au fost achizitionate aceste servicii, masa calda si transport, au avut evidenta legatura cu activitatea desfasurata, astfel cum este descrisa in obiectul de activitate al SC C SRL si in clauzele contractuale ale contractelor incheiate cu SC H SA.

Este inadmisibil a se sustine ca deplasarea pentru perioade lungi impreuna cu servirea mesei calde, la distante de peste 250 km de domiciliul muncitorilor, ar putea fi incluse in categoria cheltuielilor de protocol.

Referitor la impozitul pe profit:

In ceea ce priveste sumele reprezentand cheltuieli de protocol, respectiv cheltuieli cu provizioanele, societatea precizeaza ca acestea nu sunt legal stabilite, intrucat nu rezulta ca urmare a carei operatiuni s-a constatat nedeductibilitatea acestor cheltuieli.

In ceea ce priveste suma reprezentand cheltuieli cu transportul muncitorilor si contravaloarea mesei calde servite acestora, societatea precizeaza ca aceste sume sunt constatate nelegal ca fiind nedeductibile, avand in vedere aceleasi considerente prezentate la capitolul privind taxa pe valoarea adaugata.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 29.09.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

Perioada supusa inspectiei fiscale: **01.01.2001 – 31.12.2005.**

SC C SRL, in calitate de prestator a incheiat cu SC H SA – sucursala, in calitate de beneficiar, contractele nr. X/1998 si nr. Y/1998, modificate prin acte aditionale incheiate intre parti, care au avut ca obiect preluarea in executie de catre SC C SRL a lucrarilor de constructii – montaj pentru doua obiective, in conformitate cu prevederile detaliilor de executie aprobate, prescriptiile tehnice si normativele in vigoare.

In perioada iunie 2001 – aprilie 2002, SC C SRL a intocmit un numar de 15 facturi fiscale cu cota zero de taxa pe valoarea adaugata, catre SC H SA, avand ca obiect contravaloarea lucrarilor de constructii montaj la obiectivele mai sus mentionate.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca nu au fost respectate prevederile art. 17 pct. B lit. n din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000, art. 2 alin. (1) lit. a din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1026/2000 privind aplicarea cotei zero a taxei pe valoarea adaugata pentru constructia, extinderea, consolidarea si reabilitarea locuintelor.

Astfel, s-a constatat faptul ca pe facturile fiscale intocmite de SC C SRL catre SC H SA nu sunt inscrise numarul, data si emitentul autorizatiei de constructie. De asemenea, nu se cunoaste cine este beneficiarul lucrarilor de constructie facturate cu cota zero de TVA si nici cine este prestatorul desemnat de beneficiar sa factureze cu cota zero de TVA, avand in vedere ca SC C SRL a preluat in subantrepriza o serie de lucrari de constructii de la SC H SA, facturand catre acesta contravaloarea lucrarilor executate si nu direct beneficiarului lucrarii.

In consecinta, organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea taxei pe valoarea adaugata colectata.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

S-a constatat faptul ca in perioada 2001 – 2003, SC C SRL a suportat pe costurile societatii contravaloarea meselor servite de catre muncitorii acesteia aflati pe santier in alta localitate decat aceea unde aveau domiciliul civil, precum si transportul acestora cu mijloace de transport auto din localitatea de domiciliu pana in localitatea unde se aflau obiectivele ce trebuiau construite.

Aceste servicii au fost prestate de SC H SA, care a emis facturi catre SC C SRL, contravaloarea acestora fiind achitata prin compensare.

Din verificarea documentelor s-a constatat ca in perioada 2001 – 2003 au fost efectuate peste limitele legale de deductibilitate cheltuieli de protocol si cheltuieli sociale.

Organele de inspectie fiscala au calculat taxa pe valoarea adaugata colectata aferenta depasirii limitei legale de deductibilitate a acestor cheltuieli, in luna in care a fost depus bilantul incheiat, in conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000, pct. 1.8 alin. (1) si alin. (2) din Hotararea Guvernului nr. 401/2000, art. 3 alin. (4) din Legea nr. 345/2002 si art. 4 alin. (2) din Hotararea Guvernului nr 598/2002.

Referitor la impozitul pe profit:

Referitor la cheltuielile nedeductibile:

Aceasta suma reprezinta cheltuieli de protocol efectuate, care depasesc limita de 2% aplicata asupra diferentei rezultate dintre totalul veniturilor si cheltuielilor aferente, mai putin cheltuielile cu impozitul pe profit si cheltuielile de protocol inregistrate in cursul anului.

S-a constatat ca nu au fost respectate prevederile pct. 5 referitoare la art. I, pct. 5, lit. c a alin. (6) al art. 4 din Legea nr. 189/2001 privind aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 70/1994.

Referitor la cheltuielile nedeductibile:

Acestea reprezinta cheltuieli cu provizioanele constituite in luna decembrie 2001 pentru reparatii capitale auto, viitoare, aceste provizioane neincadrandu-se in categoria provizioanelor deductibile fiscal, prevazute de Hotararea Guvernului nr. 335/1995, republicata.

S-a constatat ca nu au fost respectate prevederile art. 5 din Hotararea Guvernului nr. 335/1995, republicata, si cele ale art. I, pct. 5, alin. (6), lit. f din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999.

Referitor la cheltuielile nedeductibile:

Acestea reprezinta cheltuieli cu acoperirea costului transportului la si de la locul de munca si cu mesele servite de catre

salariatii societatii, cheltuieli care depasesc limita de 1.5% prevazuta de legea bugetara anuala, aplicata asupra fondului de salarii realizat anual aferent salariatilor cu contract individual de munca.

Astfel, nu au fost respectate prevederile art. 26 din Legea nr. 216 a bugetului de stat pe anul 2001. De asemenea, nu au fost respectate prevederile art. I, pct. 5 referitor la art. 4 alin. (1) si alin. (6) lit. g din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999.

III. Luând in considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscală, se retin urmatoarele:

1) Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

1. a) In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca S.C. C S.R.L poate aplica cota zero de taxa pe valoarea adaugata pentru lucrarile de constructii – montaj, preluate in executie, efectuate la doua obiective, in conditiile in care aceste lucrari nu au fost facturate direct beneficiarilor.

In fapt, S.C. C S.R.L, in calitate de prestator, a incheiat cu S.C. H S.A – Sucursala, in calitate de beneficiar, contractele X/1998 si Y/1998, care au avut ca obiect preluarea in executie de catre S.C. C S.R.L a lucrarilor de constructii – montaj pentru doua obiective, in conformitate cu prevederile detaliilor de executie aprobate, prescriptiile tehnice si normativele in vigoare.

In perioada iunie 2001 - aprilie 2002, S.C. C S.R.L a emis un numar de 15 facturi fiscale cu cota zero de taxa pe valoarea adaugata, catre S.C. H S.A, facturi ce au avut ca obiect contravaloarea lucrarilor mai sus mentionate.

In drept, potrivit art. 17 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, *"in România se aplică următoarele cote:*

[...]

B. Cota zero pentru:

[...]

n) construcția de locuințe, extinderea, consolidarea și reabilitarea locuințelor existente;

[...]”.

Potrivit ultimului alineat al acestui articol, “pentru operațiunile prevăzute la lit. k), l), m), n) și o) aplicarea cotei zero de taxă pe valoarea adăugată se realizează în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.”

Astfel, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordinul ministrului finanțelor nr. 1026/2000 privind aplicarea cotei zero a taxei pe valoarea adăugată pentru construcția, extinderea, consolidarea și reabilitarea locuințelor, precum și pentru construcția de lăcașuri de cult religios, *“cota zero a taxei pe valoarea adăugată se aplică pentru construcția, extinderea, consolidarea și reabilitarea locuințelor, precum și pentru construcția de lăcașuri de cult religios, pentru lucrările care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:*

a) sunt prevăzute în autorizația eliberată în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, republicată;

b) sunt executate de persoane fizice și/sau juridice autorizate, cu respectarea reglementărilor privind proiectarea și executarea construcțiilor”, iar potrivit alin. (3) și alin. (4) al aceluiași articol din ordinul ministrului finanțelor mai sus menționat, “beneficiază de cota zero a taxei pe valoarea adăugată următoarele categorii de persoane:

a) persoanele fizice care au cetățenie română și domiciliul în România, pentru construcția de locuințe noi, precum și pentru lucrările privind extinderea, consolidarea și reabilitarea clădirilor de locuit existente;

b) chiriașii, pentru lucrările de extindere, consolidare și reabilitare a locuinței, pentru executarea cărora s-au obligat conform contractului de închiriere înregistrat la organele fiscale;

c) persoanele juridice române, pentru construcția de locuințe de serviciu sau de intervenție pentru salariații lor, precum și pentru extinderea, consolidarea și reabilitarea acestora;

[...]

Termenii locuință, locuință de serviciu și locuință de intervenție, utilizați în prezentul ordin, sunt cei definiți în Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare.”

Prin urmare rezulta ca beneficiaza de cota zero de TVA persoanele fizice pentru locuintele noi precum si pentru lucrarile de extindere, consolidare si reabilitarea cladirilor de locuit existente, precum si persoanele juridice pentru construcția de locuințe de serviciu sau de intervenție pentru salariații lor, precum și pentru extinderea, consolidarea și reabilitarea acestora.

Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordinul ministrului finantelor nr. 1026/2000, *“cota zero a taxei pe valoarea adăugată se realizează astfel:*

a) prin facturarea lucrărilor executate fără taxă pe valoarea adăugată, cu exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente intrărilor, pe baza autorizației de construire, în limita valorii autorizate și a perioadei de valabilitate a autorizației, pentru construcția, extinderea, consolidarea și reabilitarea locuințelor;

[...]

Pe facturi se vor înscrie numărul și data, precum și emitentul autorizației.

În cazul în care la realizarea lucrărilor prevăzute la lit. a) și b) participă mai mulți executanți care facturează direct beneficiarului lucrările executate, numai un singur prestator desemnat de beneficiar facturează fără taxă pe valoarea adăugată, urmând ca ceilalți prestatori să factureze cu taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarul este obligat să facă cunoscut organelor fiscale prestatorul desemnat să factureze fără taxă pe valoarea adăugată;

[...]”.

Avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate, se retine ca pentru aplicarea cotei zero de taxa pe valoarea adaugata, SC C SRL avea posibilitatea sa factureze fara TVA lucrarile executate, cu exercitarea dreptului de deducere a TVA aferenta intrarilor, pe baza autorizatiei de constructie, in limita valorii autorizate si a perioadei de valabilitate a autorizatiei, iar pe facturi trebuiau inscise numarul, data si emitentul autorizatiei, in situatia in care lucrarile in cauza erau facturate direct persoanelor fizice sau

juridice care beneficiaza de cota zero de TVA, potrivit actelor normative anterior mentionate.

Se retine ca lucrarile facturate cu cota zero de TVA au fost preluate in subantrepriza, astfel ca nu se cunosc beneficiarii acestor lucrari si nici prestatorul desemnat de beneficiar sa factureze fara taxa pe valoarea adaugata.

Asa cum rezulta din nota explicativa a administratorului SC C SRL, contestatoarea nu detine documentul din care sa rezulte ca SC C SRL a fost desemnata de beneficiarii lucrarilor sa factureze contravaloarea acestora cu cota zero de taxa pe valoarea adaugata.

Totodata, avand in vedere documentele anexate la dosarul cauzei si tinand cont de prevederile legale mai sus mentionate rezulta ca, pentru lucrarile reprezentand constructia unor locuinte noi, S.C. H S.A se incadreaza in categoria persoanelor juridice care potrivit art. 1 alin. (3) lit. c din Ordinul ministrului finantelor nr. 1026/2000 beneficiaza de cota zero de TVA numai pentru constructia de locuinte de serviciu sau de interventie pentru salariatii lor precum si pentru extinderea, consolidarea si reabilitarea acestora.

Intrucat din documentele anexate la dosarul cauzei nu rezulta daca au fost construite locuinte de serviciu sau de interventie pentru salariatii S.C. H S.A, se retine ca printr-o adresa, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a solicitat SC C SRL, ca in termen de trei zile de la data primirii acestei adrese sa transmita autorizatia de construire emisa pentru constructia locuintelor preluate in executie conform contractelor X/1998 si Y/1998 incheiate cu SC H SA.

Totodata, s-a solicitat si documentul din care sa rezulte ca SC C SRL a fost desemnat de beneficiar sa factureze fara taxa pe valoarea adaugata.

Desi contestatoarea a primit adresa in data de 08.01.2007, asa cum rezulta din confirmarea de primire anexata la dosarul cauzei, se retine ca pana la data emiterii prezentei decizii societatea nu a dat curs solicitarilor din adresa mai sus mentionata.

Mai mult, din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a facturilor fiscale emise cu cota zero de taxa pe

valoarea adaugata pentru lucrarile de constructii montaj efectuate de SC C SRL catre S.C. H S.A, acestea nu au inscrise numarul, data si emitentul autorizatiei.

In consecinta, organele de inspectie fiscala in mod legal au aplicat cota de 19% pentru lucrarile de constructie – montaj facturate de contestatoare catre S.C. H S.A, contestatia urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste argumentele SC C SRL referitoare la faptul ca obiectul contractelor incheiate cu S.C. H S.A a fost "constructia de locuinte", astfel ca pentru lucrarile in cauza SC C SRL beneficiaza de cota zero de TVA, acestea nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat asa cum s-a retinut mai sus pentru astfel de lucrari beneficiaza de cota zero de TVA persoanele fizice pentru locuintele noi si pentru lucrarile de extindere, consolidare si reabilitarea cladirilor de locuit existente, precum si persoanele juridice pentru constructia de locuinte de serviciu sau de interventie pentru salariatii lor, si pentru extinderea, consolidarea si reabilitarea acestora, ori, asa cum s-a retinut mai sus, contestatoarea nu a facturat unor astfel de persoane lucrarile in cauza.

De asemenea, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei argumentele societatii referitoare la faptul ca prevederile legale invocate de organele de inspectie fiscala sunt abrogate prin art. 40 din Legea nr. 345/2002, intrucat perioada supusa inspectiei fiscale a fost 01.01.2001 – 31.12.2005, iar perioada in care au fost emise catre S.C. H S.A facturile cu cota zero de TVA, a fost iunie 2001 – aprilie 2002, perioada in care erau in vigoare prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata.

Mai mult, potrivit art. 71 alin. (11) din Hotararea Guvernului nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, "*persoanele, indiferent de statutul lor juridic, care au încheiat, până la data de 31 mai 2002 inclusiv, contracte ferme pentru construcții de locuințe cu persoane juridice și/sau fizice autorizate să efectueze lucrări de construcții, beneficiază de scutire de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere, pentru contractele respective, până la data de 31 decembrie 2002 inclusiv.*"

In ceea ce priveste argumentele contestatoarei referitoare la faptul ca facturarea s-a efectuat fara taxa pe valoarea adaugata, conform contractelor incheiate cu S.C. H S.A, astfel ca in cauza devin aplicabile dispozitiile art. 969 din Codul civil potrivit carora "conventiile legal facute au putere de lege intre partile contractante", nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat potrivit art. 5 din Codul civil "*nu se poate deroga prin convenții sau dispoziții particulare*"), *la legile care interesează ordinea publica și bunele moravuri.*"

1. b) In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca **SC C SRL** avea obligatia sa colecteze taxa pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor sociale care depasesc limita legala prevazuta de actele normative in vigoare pe perioada verificata, in conditiile in care cheltuielile care depasesc limita legala reprezinta cheltuieli cu mesele servite de catre muncitorii societatii aflati pe santier, precum si transportul acestora din localitatea de domiciliu pana in localitatea unde se aflau obiectivele ce trebuiau construite.

In fapt, in perioada 2001 – 2002, **SC C SRL** a inregistrat cheltuieli cu contravaloarea meselor servite de salariatii acestei societati, aflati pe santier in alta localitate decat unde aveau domiciliul, precum si transportul acestora, cu mijloace de transport auto, din localitatea de domiciliu pana in localitatea unde se aflau obiectivele ce trebuiau construite.

Organele de inspectie fiscala au acordat deductibilitate pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor mai sus mentionate, în limita unei cote de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual si au procedat la colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta depasirii acestei limite.

In drept, art. 18 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare pana la data de 31.05.2002, precizeaza:

“Contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul la deducerea taxei aferente bunurilor și serviciilor achiziționate, destinate realizării de:

[...]

c) acțiuni de sponsorizare, reclamă și publicitate, precum și alte acțiuni prevăzute de legi, cu respectarea plafoanelor și destinațiilor prevăzute în acestea.”

Se retine ca potrivit art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, *“sunt asimilate cu livrările de bunuri și/sau prestările de servicii, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, următoarele operațiuni:*

[...]

b) preluarea de către contribuabili a unor bunuri care fac parte din activele societății comerciale pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată de aceștia sau pentru a fi puse la dispoziție altor persoane fizice sau juridice în mod gratuit. Același regim se aplică și prestărilor de servicii. Se exceptează de la aceste prevederi bunurile și/sau serviciile acordate în mod gratuit, în limitele și potrivit destinațiilor prevăzute prin lege;

[...]”.

Pct. 1.7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată precizează ca *“se asimilează cu livrarea de bunuri preluarea de către contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată a unor bunuri din producția proprie sau, după caz, achiziționate, pentru care s-a exercitat dreptul de deducere, pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată de aceștia sau pentru a fi puse la dispoziție altor persoane fizice ori juridice în mod gratuit. Același regim se aplică și prestărilor de servicii.”*

Incepând cu data de 01.06.2002, potrivit art. 22 alin. (4) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, *“persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor destinate realizării de:*

[...]

c) acțiuni de sponsorizare, publicitate, protocol, precum și pentru alte acțiuni prevăzute în legi, cu respectarea limitelor și destinațiilor prevăzute în acestea; [...].

Potrivit art. 3 alin. (4) din Legea nr. 345/2002, “este asimilată livrărilor de bunuri preluarea de către persoane impozabile a bunurilor achiziționate sau fabricate de către acestea pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau pentru a fi puse la dispoziție altor persoane fizice sau juridice în mod gratuit, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial. Se exceptează de la aceste prevederi bunurile acordate în mod gratuit, în limitele și potrivit destinațiilor prevăzute prin lege.”, iar potrivit art. 4 alin. (3) și alin. (4) din același act normativ, “următoarele operațiuni sunt asimilate cu prestările de servicii:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele persoanei impozabile în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane fizice sau juridice, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor bunuri a fost dedusă total sau parțial;

b) prestările de servicii efectuate în mod gratuit de persoana impozabilă în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa economică, pentru uzul personal al angajaților săi sau al altor persoane, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor prestări a fost dedusă total sau parțial.

Nu sunt asimilate cu prestările de servicii utilizarea bunurilor și prestările de servicii menționate la alin. (3), efectuate în limitele și potrivit destinațiilor prevăzute prin lege.”

Se reține ca potrivit art. 60 din Hotărârea Guvernului nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, “dreptul de deducere prevăzut la alin. (4) al art. 22 din lege se referă la achizițiile de bunuri și/sau de servicii destinate realizării operațiunilor prevăzute la același alineat, inclusiv pentru realizarea de investiții necesare efectuării de astfel de operațiuni.

Acțiunile de sponsorizare, publicitate, protocol, precum și alte acțiuni prevăzute în legi, efectuate în limitele și potrivit destinațiilor prevăzute în acestea, nu constituie livrare de bunuri

și/sau prestare de servicii, conform art. 3 alin. (4) și art. 4 alin. (4) din lege. Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile destinate realizării acestor acțiuni, în conformitate cu art. 22 alin. (4) lit. c) din lege.

Acțiunile prevăzute la alin. (2), efectuate peste limitele prevăzute de lege, precum și nerespectarea destinațiilor prevăzute de acestea constituie livrare de bunuri și/sau prestare de servicii conform art. 3 alin. (4), respectiv art. 4 alin. (3) din lege, și se supun regulilor de impozitare a operațiunilor taxabile, respectiv se colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă și se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor.”

Avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate, se retine ca persoanele impozabile au drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor destinate unor actiuni admise de lege, cu respectarea plafoanelor prevazute in aceasta. In situatia in care actiunile prevazute de lege depasesc limitele prevazute, acestea constituie livrari de bunuri si/sau prestari de servicii si se supun regulilor de impozitare a operatiunilor taxabile, respectiv se colecteaza taxa pe valoarea adaugata aferenta si se deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor.

Totodata, avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate, se retine ca sunt asimilate cu livrarile de bunuri si/sau prestarile de servicii, preluarea de către persoane impozabile a bunurilor achiziționate sau fabricate de către acestea pentru a fi puse la dispoziție altor persoane fizice în mod gratuit, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților componente ale acestora a fost dedusă total sau parțial.

Se retine ca **SC C SRL** a dedus in totalitate taxa pe valoarea adaugata aferenta contravalorii transportului muncitorilor societatii, cu mijloace de transport auto, din localitatea de domiciliu pana in localitatea unde se aflau obiectivele ce trebuiau construite, desi pentru anii 2001 si 2002 acestea se efectuau in limita unei cote de pana la 1,5%, aplicata asupra fondului de salarii realizat anual, conform art. 26 din Legea nr. 216/2001 privind bugetul de stat pe 2001 care precizeaza:

“Regiile autonome, societățile și companiile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 25/1995, aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare, și celelalte societăți comerciale pot efectua anual, în limita unei cote de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual, aferent salariaților cu contract individual de muncă, cheltuieli care sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități sau unități aflate în administrarea acestora potrivit legii, și anume: [...].

În cadrul aceleiași limite prevăzute la alin. (1) unitățile menționate pot aloca sume și pentru: [...]; acoperirea parțială a costului transportului la și de la locul de muncă al salariaților; [...].”

Aceeasi cota de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual, a fost prevazuta si prin art. 37 alin. (1) din Legea nr. 743/2001 privind legea bugetului de stat pe anul 2002 care precizeaza:

“Regiile autonome, societățile și companiile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare, și celelalte societăți comerciale pot efectua anual, în limita unei cote de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual, aferent salariaților cu contract individual de muncă, cheltuieli care sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități sau unități aflate în administrarea acestora potrivit legii, și anume: [...].

În cadrul aceleiași limite prevăzute la alin. (1) unitățile menționate pot aloca sume și pentru: [...]; acoperirea parțială a costului transportului la și de la locul de muncă al salariaților; [...].”

In consecinta, organele de inspectie fiscala in mod legal au admis la deductibilitate, în limita unei cote de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual, taxa pe valoarea adaugata aferenta contravalorii transportului muncitorilor societatii, cu mijloace de transport auto, din localitatea de domiciliu pana in localitatea unde se aflau obiectivele ce trebuiau construite.

Totodata, se retine ca **SC C SRL** a inregistrat cheltuieli cu achizitionarea meselor servite de muncitorii acestei societati, aflati pe santier in alta localitate decat unde aveau domiciliu si a dedus in totalitate taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Referitor la aceste cheltuieli, avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate, se retine ca acestea reprezinta cheltuieli cu bunurile puse la dispozitia salariatilor in mod gratuit, deci operatiuni asimilate cu livrarile de bunuri pentru care se colecteaza taxa pe valoarea adaugata avand in vedere ca aceasta a fost dedusa la achizitie.

Se retine ca aceste cheltuieli nu pot fi incadrate in categoria celor mentionate la art. 26 din Legea nr. 216/2001 privind bugetul de stat pe 2001 si art. 37 din Legea nr. 743/2001 privind legea bugetului de stat pe anul 2002, asa cum au constatat organele de inspectie fiscala, intrucat in aceasta categorie se cuprind: cheltuieli pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități sau unități aflate în administrarea acestora potrivit legii, și anume: grădinițe, creșe, dispensare, cabinete medicale, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști, precum și pentru școlile pe care le au sub patronaj, ele reprezentand cheltuieli cu avantajele in natura acordate la salarii, neimpozitate la persoanele fizice.

Se retine ca pentru cheltuielile efectuate de contestatoare cu achizitionarea meselor servite de muncitorii acestei societati, aflati pe santier in alta localitate decat unde aveau domiciliu, organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor sociale ce depasesc limita legala de 1.5% aplicată asupra fondului de salarii realizat anual, dar intrucat potrivit art. 183 alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, "*prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac*", referitor la aceste cheltuieli se vor mentine constatările organelor de inspectie fiscala.

In consecinta, pentru acest capat de cerere contestatia formulata de **SC C SRL** va fi respinsa ca neintemeiata.

In ceea ce priveste argumentele contestatoarei referitoare la faptul ca serviciile achizitionate au avut legatura cu activitatea desfasurata, astfel ca acestea nu pot fi asimilate cu o livrare de bunuri si/sau prestare de servicii, acestea nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei intrucat:

Referitor la cheltuielile efectuate cu transportul muncitorilor, asa cum s-a retinut anterior, actele normative in vigoare pe perioada supusa verificarii, precizate mai sus, prevad ca pentru deductibilitatea taxei pe valoarea adaugata se acorda pentru actiuni prevazute de legi cu respectarea plafoanelor prevazute de acestea iar pentru cele care depasesc limitele legale aceste actiuni sunt asimilate cu livrari de bunuri si prestari de servicii care se supun regulilor de impozitare a operatiunilor taxabile, respectiv se colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă. Astfel, cheltuielile cu transportul se efectuau în limita unei cote de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual, potrivit legilor bugetelor de stat pe anii 2001 si 2002.

In ceea ce priveste cheltuielile cu masa calda, se retine ca acestea nu pot fi considerate cheltuieli efectuate in vederea realizarii operatiunilor taxabile ale societatii intrucat potrivit pct. 10.2 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, *“bunurile și serviciile achiziționate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 18 din ordonanța de urgență cuprind materiile prime și materialele, combustibilul și energia, piesele de schimb, obiectele de inventar și de natura mijloacelor fixe, precum și alte bunuri și servicii ce urmează să fie reflectate în cheltuielile de producție, de investiții sau, după caz, de circulație.”*

Aceleasi prevederi legale au fost mentinute si prin art. 22 alin. (6) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata.

2) Referitor la impozitul pe profit:

2. a) In ceea ce priveste cheltuielile reprezentand mesele servite de catre muncitorii societatii aflati pe santier, precum si transportul acestora din localitatea de domiciliu pana in localitatea unde se aflau obiectivele ce trebuiau construite, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a

contestatiilor este investita sa se pronunte daca acestea sunt in totalitate deductibile la calculul profitului impozabil.

In fapt, in anul 2001, **SC C SRL** a inregistrat cheltuieli cu contravaloarea meselor servite de salariatii societatii, aflati pe santier in alta localitate decat unde aveau domiciliu, precum si transportul acestora, cu mijloace de transport auto, din localitatea de domiciliu pana in localitatea unde se aflau obiectivele ce trebuiau construite.

Pentru aceste cheltuieli, organele de inspectie fiscala au acordat deductibilitate în limita unei cote de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual.

In drept, potrivit pct. 5 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.217/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, sunt cheltuieli nedeductibile *“sumele care depășesc limitele cheltuielilor considerate deductibile, conform legii bugetare anuale”*.

Potrivit art. 26 din Legea nr. 216/2001 privind bugetul de stat pe 2001, *“regiile autonome, societățile și companiile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 25/1995, aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare, și celelalte societăți comerciale pot efectua anual, în limita unei cote de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual, aferent salariaților cu contract individual de muncă, cheltuieli care sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități sau unități aflate în administrarea acestora potrivit legii, și anume: [...].*

În cadrul aceleiași limite prevăzute la alin. (1) unitățile menționate pot aloca sume și pentru: [...]; acoperirea parțială a costului transportului la și de la locul de muncă al salariaților; [...]”.

Avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate se retine ca in ceea ce priveste cheltuielile efectuate cu transportul salariatilor, cu mijloace de transport auto, din localitatea de domiciliu pana in localitatea unde se aflau obiectivele ce trebuiau construite, acestea sunt deductibile la calculul profitului impozabil, in limita unei cote de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual.

În consecința, organele de inspecție fiscală în mod legal au admis la deductibilitate, în limita unei cote de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual, cheltuielile cu transportul muncitorilor societății, cu mijloace de transport auto, din localitatea de domiciliu până în localitatea unde se aflau obiectivele ce trebuiau construite.

Referitor la cheltuielile cu mesele servite de salariații societății, așa cum s-a reținut la pct. 2 din prezenta decizie, aceste cheltuieli nu pot fi încadrate în categoria celor menționate la art. 26 din Legea nr. 216/2001 privind bugetul de stat pe 2001.

Mai mult, mesele calde acordate de societate nu se încadrează în prevederile art. 16 din Legea protecției muncii nr. 90/1996, republicată, care precizează că *“alimentația de protecție se acordă, obligatoriu și gratuit, de către persoanele juridice și fizice persoanelor care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele și vătămătoare, pe baza normelor elaborate de Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Protecției Sociale.”*

Potrivit art. 19 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare *“în sensul prezentei legi, locurile de muncă în condiții deosebite reprezintă acele locuri care, în mod permanent sau în anumite perioade, pot afecta esențial capacitatea de muncă a asiguraților datorită gradului mare de expunere la risc.*

Criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerii comune a Ministerului Muncii și Protecției Sociale și a Ministerului Sănătății”, iar art. 20 din același act normativ precizează:

“În sensul prezentei legi, locurile de muncă în condiții speciale sunt cele din:

a) unitățile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50% din timpul normal de muncă în luna respectivă;

b) activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații;

c) aviația civilă, pentru personalul navigant prevăzut în anexa nr. 1;

d) activitatea artistică desfășurată în profesiile prevăzute în anexa nr. 2”.

Avand in vedere cele de mai sus se retine ca alimentatia gratuita se acorda salariatilor care lucreaza in conditii grele si vatamatoare, categorie in care nu se incadreaza si personalul SC C SRL.

Totodata, se retine ca printr-o adresa, Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat SC C SRL documente din care sa rezulte daca in perioada supusa inspectiei fiscale, mesele calde au fost acordate salariatilor sub forma tichetelor de masa.

Urmare acestor solicitari, SC C SRL precizeaza ca salariatii societatii au beneficiat pe perioada deplasarii de servirea mesei calde la cantina organizarii de santier a S.C. H S.A Bucuresti Sucursala intrucat in zona nu exista nicio alta posibilitate de hranire a salariatilor, iar contravaloarea meselor calde servite de salariati au fost suportate in totalitate de SC C SRL pe baza facturilor fiscale emise de S.C. H S.A.

Prin urmare intrucat societatea nu a acordat salariatilor tichete de masa, nu sunt incidente prevederile art.1 din Legea nr.142/1998 privind acordarea tichetelor de masă care precizeaza:

“(1) Salariații din cadrul societăților comerciale, regiilor autonome și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, denumite în continuare angajator, pot primi o alocație individuală de hrană, acordată sub forma tichetelor de masă, suportată integral pe costuri de angajator.”

In consecinta, pentru aceste cheltuieli, societatea nu are drept de deducere avand in vedere ca potrivit pct. 5 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999, *“la calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente realizării veniturilor”*, iar potrivit Hotararii Guvernului nr. 402/2000 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, *“la stabilirea profitului impozabil se vor lua în calcul numai cheltuielile care concură direct la realizarea veniturilor și care se regăsesc în costul produselor și serviciilor, în limitele prevăzute de legislația în vigoare.*

Cheltuielile reprezintă sumele sau valorile plătite ori de plătit, după natura lor, care sunt aferente realizării veniturilor, astfel cum sunt înregistrate în contabilitatea contribuabililor.

[...]

În cadrul cheltuielilor efectuate pentru realizarea veniturilor se includ:

a) cheltuieli de exploatare, respectiv cheltuieli cu materii prime, materiale și mărfuri, cheltuieli cu lucrările și serviciile executate de terți, cheltuieli cu personalul, cheltuieli cu impozitele, taxele și vărsămintele asimilate, cheltuieli cu amortizarea capitalului imobilizat, cheltuieli cu primele de asigurare care privesc activele corporale fixe și circulante, cheltuieli cu primele de asigurare pentru personal împotriva accidentelor de muncă, contribuțiile care condiționează organizarea și funcționarea activităților respective potrivit normelor legale în vigoare, alte cheltuieli de exploatare;

b) cheltuieli financiare, respectiv cheltuieli privind titlurile de plasament cedate, cheltuieli din diferențe de curs valutar, cheltuieli cu dobânzile, pierderi din creanțe legate de participații, alte cheltuieli financiare;

c) cheltuieli excepționale, respectiv cheltuielile privind operațiunile de capital și cele privind operațiunile de gestiune.”

Avand in vedere aceste prevederi legale, se retine ca mesele servite de salariatii societatii, nu reprezinta cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor intrucat nu concură direct la realizarea veniturilor și nu se regăsesc în costul serviciilor efectuate.

Desi pentru cheltuielile cu mesele servite de salariatii societatii organele de inspectie fiscala au acordat deductibilitate în limita unei cote de până la 1,5%, aplicată asupra fondului de salarii realizat anual, se vor mentine aceste constatari avand in vedere ca potrivit art. 183 alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, “*prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac*”.

In consecinta, pentru acest capat de cerere contestatia formulate de **SC C SRL** va fi respinsa ca neintemeiata.

3) Referitor la sume reprezentand taxa pe valoarea adaugata, cheltuieli de protocol, cheltuieli cu provizioanele, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatie, S.C. C S.R.L nu aduce nici un argument in sustinerea cauzei.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in anii 2001 si 2003 S.C. C S.R.L a efectuat peste limitele legale de deductibilitate, cheltuieli de protocol, fapt pentru care au procedat la colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca pentru anul 2001 S.C. C S.R.L a inregistrat cheltuieli de protocol care depasesc limita legala de 2%, fapt pentru care acestea au fost considerate nedeductibile la calculul profitului impozabil.

Totodata, s-a constatat ca societatea a inregistrat cheltuieli cu provizioanele constituite in luna decembrie 2001 pentru reparatii capitale auto, viitoare, aceste provizioane neincadrandu-se in categoria celor deductibile fiscal, prevazute de Hotararea Guvernului nr. 335/1995, republicata, fapt pentru care aceste cheltuieli au fost considerate de organele de inspectie fiscala nedeductibile la calculul profitului impozabil.

In ceea ce priveste constatarile organelor de inspectie fiscala, anterior precizate, S.C. C S.R.L nu aduce argumente in sustinerea contestatiei.

In drept, la art.176 alin. (1) lit. c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se precizeaza:

***“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde:
[...]***

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...], iar la pct.12 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se stipuleaza urmatoarele:

***“12.1. Contestatia poate fi respinsa ca:
[...]***

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]”.

Avand in vedere cele precizate mai sus, precum si faptul ca societatea nu aduce niciun argument in sustinerea contestatiei care sa inlature constatările organelor de inspectie fiscala, se va respinge contestatia formulata de S.C. C S.R.L ca nemotivata pentru acest capat de cerere.

Avand in vedere cele de mai sus, intrucat pentru masura de neadmitere la calculul profitului impozabil a sumei reprezentand cheltuieli nedeductibile fiscal, asa cum s-a retinut la punctul 2 a) contestatia a fost respinsa ca neintemeiata, iar pentru celelalte constatari care au condus la stabilirea impozitului pe profit societate nu aduce argumente, pentru capatul de cerere referitor la impozitul pe profit contestatia formulata de **S.C C S.R.L.** va fi respinsa ca neintemeiata.

De asemenea, intrucat contestatia formulata de S.C. C S.R.L. a fost respinsa ca neintemeiata pentru capetele de cerere referitoare la taxa pe valoarea adaugata aferenta operatiunilor facturate cu cota zero de TVA, taxa pe valoarea adaugata aferenta cheltuielilor cu mesele servite de catre muncitorii societatii aflati pe santier, precum si transportul acestora din localitatea de domiciliu pana in localitatea unde se aflau obiectivele ce trebuiau construite, iar pentru celelalte constatari ale organelor de inspectie fiscala care au condus la stabilirea TVA de plata societatea nu aduce argumente in sustinerea contestatiei, se va respinge contestatia ca neintemeiata pentru capatul de cerere referitor la TVA.

4) Referitor la sume reprezentand majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata si majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, se retine ca stabilirea de majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in sarcina contestatoarei

reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar intrucat in sarcina SC C SA au fost retinute debitele de natura taxei pe valoarea adaugata si impozitului pe profit, aceasta datoreaza si suma cu titlu de majorari de intarziere reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "***accessorium sequitur principalem***", art. 115, art. 116 si art. 121 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

Se retine, totodata, ca societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor aferente taxei pe valoarea adaugata.

Pentru considerentele arătate in conținutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 2, art. 17 si art. 18 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 1 alin. (2) din Ordinul ministrului finantelor nr. 1026/2000 privind aplicarea cotei zero a taxei pe valoarea adăugată pentru construcția, extinderea, consolidarea și reabilitarea locuințelor, precum și pentru construcția de lăcașuri de cult religios, pct. 1.7 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000, art. 3 alin. (4) si art. 22 alin. (4) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 60 din Hotararea Guvernului nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002, pct. 5 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.217/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, art.176 alin. (1) lit. c si lit. d, art. 179, art. 183 alin. (3), art. 184 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiata a contestației formulata de **S.C. C S.R.L** referitoare la sume reprezentând taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere aferente, impozit pe profit si majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicării.

